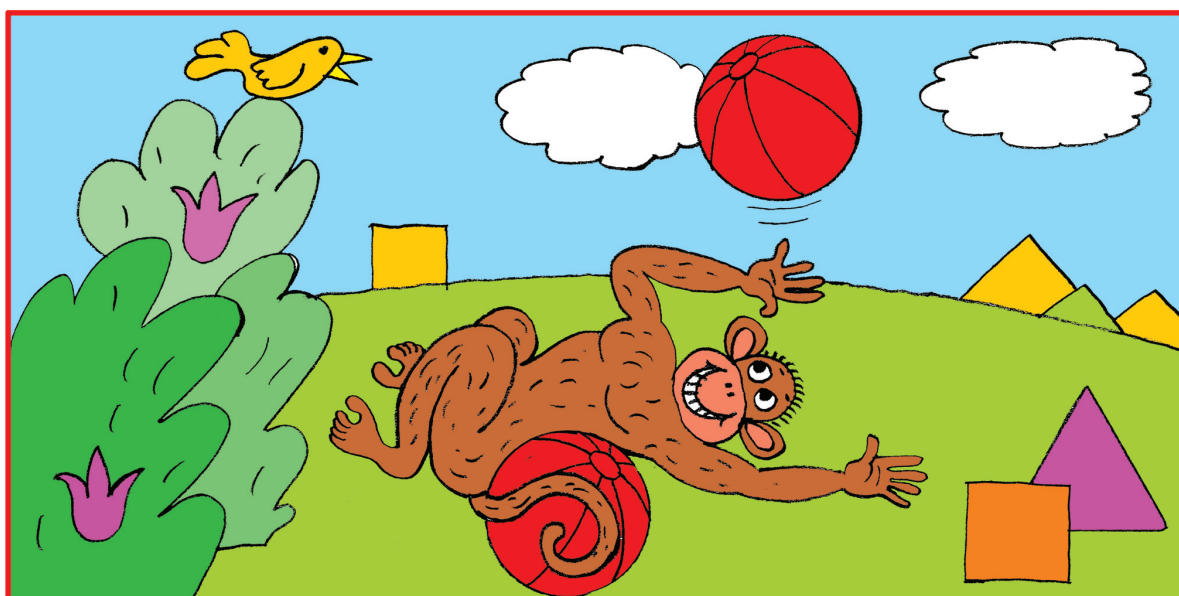
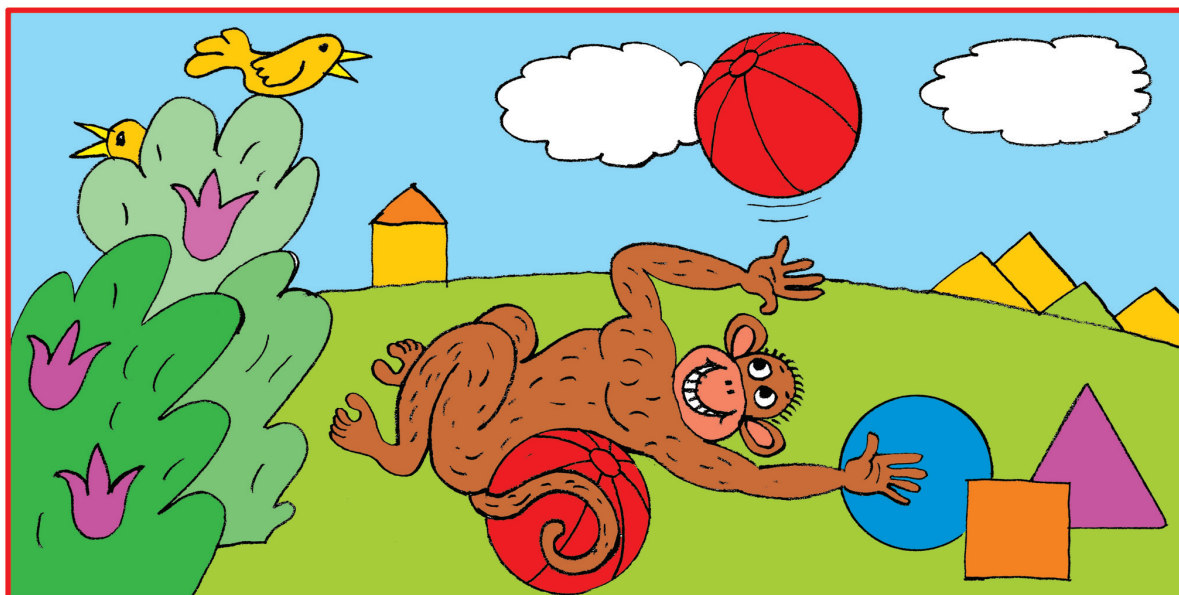

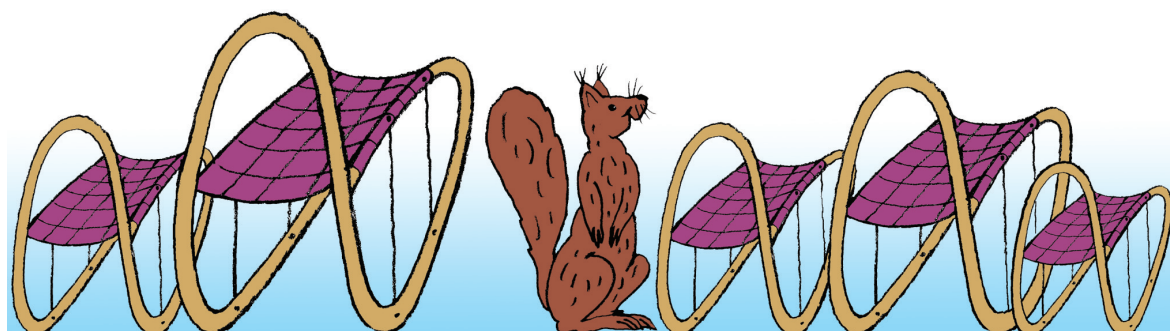
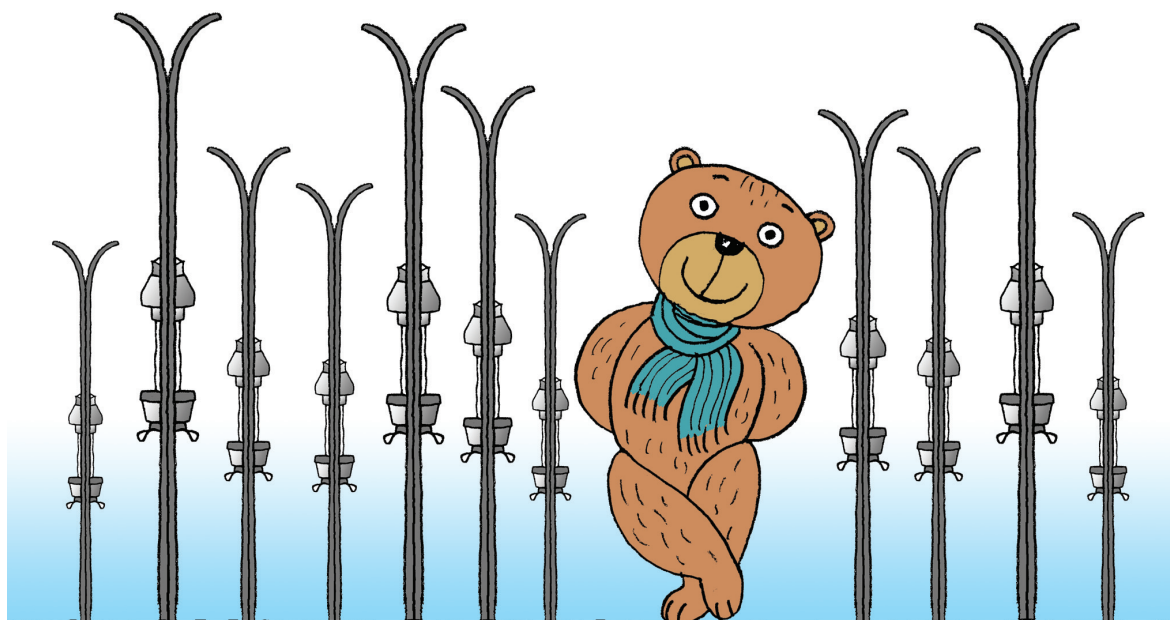
„Možná to tak bude lepší,“ řekl si Bob a medvědi souhlasně přikyvovali. „Stejně by jí byla zima a sníh by ji vůbec nebavil. Nakreslíme jí také obrázek, podobně jako Mirce, aby se holkám nestýskalo. A ať si také trochu pohrají. To jsme zvědaví, za jak dlouho najdou, co všechno a kde na druhém obrázku chybí.“

Zrakové vnímání, část a celek, prostorová orientace. Dítě může nejen vyhledávat a dokreslovat chybějící prvky, je vhodné říkat si i polohu chybějícího prvku (např. vpravo nahoře chybí...), můžeme přidat pojmenování geometrického tvaru.

Medvědi přemýšleli, co všechno si sbalit. Teplého oblečení moc nepotřebují, mají teplý kožich a na zimu jsou zvyklí. Nejužitečnější jim přišlo zabalit si lyže. Malý medvídek ještě nikdy nelyžoval a moc to chtěl zkusit. „Musíš se podívat, jak jsou lyže vysoké, jestli nejsou vyšší než ty. To by se ti potom špatně lyžovalo,“ poradil mu velký medvěd. „My si vezmeme sáňky,“ rozhodly se veverky. „Ještě bychom si mohly na lyžích zlomit nohu.“

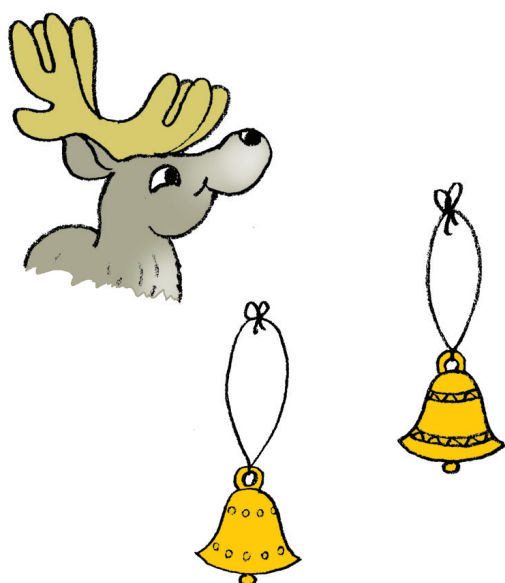
Pojem nejmenší, největší, porovnávání velikosti, řazení. Všechny lyže, které jsou menší než medvěd, dítě může podtrhnout žlutě, všechny větší modře, červeně stejně velké lyže. Obdobně postupujeme i ve druhé řadě, velikost saní porovnáváme oproti veverce.

„My už jsme připraveni,“ volali malí medvídci. „To my samozřejmě také,“ nedali se zahanbit velcí medvědi. Sobíci ani nic neříkali, protože ti byli připraveni na cestu dávno. Moc se těšili, že se podívají do své domoviny. Jen veverky splašeně poskakovaly a přemýšlely, co jim ještě chybí. Bob všechny pozoroval a říkal si, že přeci jenom to někdo s tím množstvím sbalených věcí přehnal. Kdopak má věcí nejvíce a kdo nejméně?

Porovnávání, pojem nejméně, nejvíce. Dítě může označit skupinu, kde je prvků nejméně, nejvíce, může najít skupiny, kde je prvků stejně.

„Tak, věci nanosit ke mně, budu nakládat na sáně,“ přikázal Bob. Všichni začali nosit své věci, a Bob se nestačil divit. To ale byla pořádná hromada. „Tak to tedy nevím, jestli všechno sbalíme, nezdá se vám toho trochu moc? Na co tolik věcí potřebujete? Co to mám pod židlí? A co je támhle vzadu? Aha, tady napravo mám dokonce vařečku.“

Pojmy z prostorové orientace – pod, nad, vedle, na, za, před, vpředu, vzadu, vpravo, vlevo. S dítětem si říkáme (může i barevně označovat), co je vedle židle, pod židlí, na stole, vpravo od židle...

